

paa et andet Sted det her begjærte Beløb eller en Del deraf.

Forslaget under Nr. 141 er ligeledes stillet af Udvalgets Flertal. Man vil i Anmærkningerne til Finantsloven Sp. 1091 og følgende finde en Udvikling af Nødvendigheden af forskjellige Udviklinger af Jernbaneanlægene, som navnlig for Aarhus Stations Vedkommende ville kræve det meget betydelige Beløb af 350,000 Kr., hvoraf 105,000 til Opsjælfelse af en Remise til 15 Lokomotiver, 40,000 Kr. til Udvikelse af Locomotivværkstedet, 54,000 Kr. til Udvikelse af Vognreparationsværkstedet osv. Foruden det førstnævnte af disse 3 Beløb har Flertallet ment at kunne medtage en Del af de to andre Beløb under den Sum, som Udvalget foreslaar at negte foreløbigt, ialt 150,000 Kr. Udvalget har søgt nærmere Oplysning om hele denne Sag, og man vil i Betænkningen finde aftrykt en Skrivelse fra Indenrigsministeriet angaaende dette Forhold, men Flertallet har ved Overveielse af denne Skrivelse ikke kunnet overbevise sig om Nødvendigheden af at gaa til denne Udgift, forinden den endelige Driftsplan for samtlige Statsbaner er lagt, og navnlig fremtræder jo Aarhus i denne Skrivelse i en temmelig stærk Grad som Centrumspunktet for samtlige Baner i Jylland. Det er naturligt, at Aarhus efter de Befølninger, som man der har anvendt paa Værksteder, Dplagspladser og øvrige Fornødenheder, bliver Hovedplads for Jernbanerne; men naar det fremgaar af Skrivelsen, at Runderskov, Kolbing, Varde, Hølstebro, Struer eller Skive skulle have Esbjerg og Aarhus, og at Bramminge og Ribe skulle have Ribe og Aarhus som Lokomotivdepoter, samt at Skanderbog og Silkeborg skulle have Silkeborg og Aarhus som Lokomotivdepoter, saa fremtræder jo Aarhus — forsaavidt som man ikke blot herved vil betegne, at Lokomotiverne skulle sendes til Aarhus til Reparation — som Hoveddepot for disse Baner paa en saadan Maade, at man ikke kan tro, at det kan være i Driftens Interesse. For de i Skrivelsen under Nr. 5 og 6 nævnte Stationer, nemlig Runderskov, (Kolbing), Varde, Hølstebro, (Struer eller Skive) Bramminge og Ribe vil det derimod være naturligt, at Hoveddepotet blev i Esbjerg. Skulde nu den ærede Minister mene, at han ved den Nedsettelse, som Udvalgets Flertal foreslaar, vil — forsaavidt som Lthinget deler den — komme noget i Forlegenhed med Hensyn til den Udvikelse af Materiellet, som er nødvendig paa Grund af Statsbanernes snarlige Fuldførelse, saaledes at samtlige Net ville komme i Virksomhed, saa kan man ikke skjønne rettere, end at det vilde være hensigtsmæssigere at give ham det fornødne Beløb til en Udvikelse af Remisen ved Esbjerg, i Stedet for til Værkstederne og Remisen ved Aarhus, som han nu har forlangt. Jeg tør altsaa antage, at det er Flertallets Anskuelse, som jeg her udtaler, naar jeg siger, at vi foreslaa Belø-

bet negtet, men at vi, dersom den ærede Minister inden 3die Behandling maatte ønske at faae bevilliget i alt Fald en Del af Beløbet til en Udvikelse af Lokomotivremisen ved Esbjerg, ville finde det begrundet at gaa ind herpaa. Det kan maaske have sin Interesse — og maaske ogsaa i visse Henseender sin økonomiske Interesse — at koncentrere, men det er dog muligt, at det ikke vilde være vansteligst at paavise ikke saa Tilfælde, hvor det har været til Ulempe for Driften, at Aarhus har været Centrum i den Grad, som det hidtil har været det, hvilket jo vilde fremtræde endnu mere, dersom Aarhus nu ogsaa delvis skulde være Hoveddepot for de saa langt bortliggende Baner, som jeg her har nævnt. Dette Forslag træder altsaa op imod den stærke Lyft til i den Grad at gjøre Aarhus til Centrum, og selv om Beløbet er lidt strengt imod den ærede Indenrigsminister og Driftsbestyrelsen, saa vil dette jo kunne rettes; men Vedtagelsen af Forslaget er en ikke meget stærk Indsigelse, men dog en Indsigelse fra Flertallet imod Tilbøjeligheden til i den Grad at koncentrere disse Forhold, som her er omtalt. Med Hensyn til Forslaget under Nr. 142 angaaende Godspladsen ved Aarhus Station, stillet af Indenrigsministeren og tiltraadt af Udvalget, skal jeg tillade mig at henvise til Betænkningen, og det Samme er Tilfældet med Hensyn til det Beløb, som under Nr. 143 er forlangt af Indenrigsministeren til Anlægget af en Hæstebane fra Kolbing Station til Kolbing Havn. Det er, som den ærede Minister har oplyst, i Overensstemmelse med de tidligere Regler, at Statskassen i saadanne Forhold udreder den ene Halvdel og vedkommende Kommune den anden Halvdel. Forslaget under Nr. 144 af Indenrigsministeren, tiltraadt af Udvalget, om en Sporforlængelse ved Nørresundby Station skal jeg ligeledes begrunde ved at henvise til Betænkningen. Angaaende en Forhøjelse af Bevillingen til Dampmuddermaskinen for Helsingørs og Frederikshavns Havne, som den ærede Indenrigsminister har forlangt ved Forslag under Nr. 145, og som er tiltraadt af Udvalget, skal jeg tilføje en Henviisning til Flertallets Bemærkninger i Betænkningen om, at det ikke forekommer Flertallet, at den meget ærede Regjering — jeg vil hellere sige Regjering, fordi det gaar over paa flere Indenrigsministre — ikke fra først af indtil nu har behandlet det Spørgsmaal med tilbørlig Energi. Som det vil ses oplyst, fandt man for 2—3 Aar siden, at det var yderst fornødent at foretage en Opnyddring af Helsingørs Havn, og man fik da 15,000 Rd. bevilget i dette Diemed; men det viste sig imidlertid, at den ærede Regjering ikke havde overveiet samtidigt med dette Forlangende, hvorledes Opnyddringen skulde foregaa, og da Pengene ikke selv kunde udføre Arbejdet, har det ligget hen udført i de 2—3 Aar, og imidlertid er Muddret vedblevet at vore i Helsingørs Havn.